

Den under Nr. 28 nævnte Bane kaldes en elektrisk Jernbane mellem Randers og Aarhus over Ølst, Bramstrup osv., idet der saa nævnes en hel Masse andre Byer. Jeg vil henstille til det ærede Udvalg og den højtærede Minister, om der ikke derved lægges denne Bane alt for mange Hindringer i Vejen. Hvis der for Eksempel skulde foretages en Forandring i Banens Retning paa et af de nævnte Punkter, vil det ikke kunne ske uden en Ændring i denne Lov. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det ogsaa vil være i Egnens Interesse og i deres, der ville søge Koncession paa denne Bane, at der i Loven kun kommer til at staa: en elektrisk Bane mellem Randers og Aarhus. Jeg tror, at det vil være i alles velforstaede Interesse. Staten skal jo intet Tilskud give her, saa jeg synes, at det vil være fornuftigst, at det ordnes paa den Maade. Det er kun en Henstilling, jeg fremsætter.

Jeg skal kun med to Ord nævne Forbindelsen mellem Aarhus og Kalundborg og sige til den højtærede Minister, at det er rigtigt, at som Forbindelsen nu er, er den bedre, end den har været, men god er den ikke.

Med Hensyn til det Forslag, som Kommissionen har stillet om de 3 Dampskibe, og vort Ønske om, at Forbindelsen skete paa baade Dag og Nat, vil jeg gerne sige, at det er min Opfattelse, at med 3 Skibe, 2 i stadig Fart og et tredje i Reserve, vil man udmærket kunne udføre den baade Dag og Nat, idet Turen fra Aarhus til Kalundborg eller omvendt da kun vil tage 3 højst 4 Timer.

Der er af flere ærede Medlemmer, sidst af det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen), med Hensyn til Forbindelsen mellem Masnedø og Falster, om ikke fremsat Beprovelser, saa dog udtalt noget om, at Kommissionen ikke havde beskæftiget sig nok med den Sag og ikke haft Interesse nok for den. Jeg sagde forleden Dag til det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Tesdaupf), at Kommissionen var bleven nedsat i April 1904, og at vi ikke hørte en Smule til denne Sag før over 2 Aar derefter. Nu siger ganske vist det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) i Dag, hvad jeg blev noget forbyttet over, at der har været Forslag fremme for 10 Aar siden om at faa en fast Forbindelse deraf. Det kender jeg ikke noget til (*Bramsen*: Det fremgaar ogsaa af Bilagene). Ja, af Bilagene, men ikke af Kommissionens Stilling til Sagen. Men saa sagde det ærede Medlem videre,

hvad der, haaber jeg, maa være en Fortællelse af det ærede Medlem, at den Sag havde Kommissionen slet ikke noget med at gøre. Jeg kan dog ikke tænke mig, at Ministeren for offentlige Arbejder uden Grund har under 23. Maj 1906 sendt Kommissionen følgende Skrivelse, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse — den er ganske kort — skal tillade mig at oplæse: „Hosfølgende Andragende med Bilag, hvori de samvirkende Byerhvervs Organisationer anholde om, at det fornødne maa blive foretaget til Fuldstændiggørelse af Routen København—Warnemünde ved Anlæg af en Jernbanebro mellem Masnedø og Orehoved samt af en direkte København—Køge-Bane, skal man, idet man endvidere vedlægger en fra Generaldirektionen for Statsbanerne over Sagen indhentet Erklæring med Bilag, tjenstlig tilstille Kommissionen“. Det kan dog ikke være det ærede Medlems Mening, at Ministeriet vil tilstille Kommissionen en saadan Sag, hvis den slet ikke, som det ærede Medlem udtrykte sig, har noget med den at bestille. Det synes jeg næsten vilde være at gøre Grin med Kommissionen. Og det kan jeg hverken tro, at det ærede Medlem eller den højtærede Minister kunde tænke sig at gøre. Jeg forstaar ikke, at denne Sag behandles paa en saadan Maade, som det ærede Medlem gjorde. Vi fik denne Sag, men paa et saa sildigt Tidspunkt, som jeg ogsaa sagde forleden Dag, at vi vare ved Afslutningen af vort Arbejde. Vi afgave ganske vist ikke vor Betænkning før i September Maaned, men vi vare ved at tage endelig Stilling til Sagerne. I det Kommissorium, som der altsaa var givet os, var det udtrykkelig nævnt, at det, vi skulde beskæftige os med, var de Baner, som man kunde tænke sig anlagte i Løbet af de første 10 Aar. Og der er, som jeg oplyste forleden Dag, kun anført ganske faa Linier fra Kommissionens Side, hvori vi have sagt, at vi ikke kunde beskæftige os med den. Dernæst vil jeg sige, at naar Generaldirektøren, som samtidig altsaa var Formand for Kommissionen, ikke, saa vidt mig bekendt, for Kommissionen forelagde noget som helst Projekt ud over det nævnte Andragende, forstaar jeg ikke, at der fra nogen af de ærede Medlemmers Side kan rettes nogen som helst Beprovelse mod Kommissionen eller dens Virksomhed paa det Omraade. Naar vi have en Statsbaneledelse, og den altsaa ikke, hverken i Kommissionen eller tidligere, har fremsat noget Forslag i denne Sag